

”ميني بچي - تہ جب کسی کو پي سمجھاتي هو يا پاشڻ ڪرتي هو تو

بابا بابا ڪه ڪر سمجھائو، باپ ڪي مھما ڪرو تب تير لڳيندا“

پرشن :- بابا ڀارتواسي بچون سين وشيش ڪوئسي پرشن پوڄتي هئ؟

اُتر :- تہ ڀارتواسي بچي جو اِتني شاھوڪار ٿي، سرو گڻ سمپن 16 ڪلا سمپورڻ ديوتا ڌرم ڪي ٿي، تہ پوٽر ٿي، ڪام ڪتاري نهين چلاتي ٿي، بهت ڏنوان ٿي. ڦر تہ نين اِتنا ڏيوالا ڪئسي نڪالا هئ، ڪارڻ ڪا پتا هئ؟ بچي، تہ غلام ڪئسي بن گئي؟ اِتنا سڀ ڏن دولت ڪهان گنواءِ ديئا؟ خيال ڪرو تہ پاڻ سين پتت ڪئسي بن گئي؟ تہ بچي پي ائسي ائسي باتين بابا بابا ڪه دوسرون ڪو پي سمجھائو، تو سهج سمجھ جائيندي.

اوم شانتی . اوم شانتی ڪهني سين پي باپ ضرور ياد آنا چاهيئي. باپ ڪا پھلا پھلا ڪھنا هئ من مناڀو. ضرور آڱي پي ڪھا هئ تب تو آڀي پي ڪھتي هئ نان. تہ بچي باپ ڪو جانتي هو، جب ڪهان سڀا ۾ پاشڻ ڪرني جاتي هو، وو لوگ تو باپ ڪو جانتي نهين. تو اُنڪو پي اُٿسا ڪھنا چاهيئي ڪ شو بابا ڪھتي هئ، وهي پتت پاڻ هئ. ضرور پاڻ بناني ڪي ليئي يھان آڪر سمجھاتي هئ. جيئي بابا يھان تمڪو ڪھتي هئ هي بچون، تمڪو سورڳ ڪا مالڪ بنيا ٿا، تہ آدي سنانن ديوي ديوتا ڌرم والي وشو ڪي مالڪ ٿي، وئسي تمڪو پي بولنا چاهيئي ڪ بابا يھ ڪھتي هئ. ائسي ڪوئي ڪي پاشڻ ڪا سماچار آيا نهين هئ. شو بابا ڪھتي هئ مجھي اونچ تي اونچ مانتي هو، پتت پاڻ پي مانتي هو، مئن آتا پي هون ڀارت ۾ اؤر راج يوگ سڪلاني آتا هون، ڪھتا هون مام ايڪم ياد ڪرو، مجھ اونچ باپ ڪو ياد ڪرو. ڪيونڪ وهه باپ ديني والا داتا هئ. بروبر ڀارت ۾ تہ وشو ڪي مالڪ ٿي نان. دوسرا ڪوئي ڌرم نهين ٿا. باپ هر بچون ڪو سمجھاتي هئ هر ڦر آپڪو سمجھاتي هئ. بابا ڪھتي هئ تہ ڀارتواسي ڪتني شاھوڪار ٿي. سرو گڻ سمپن 16 ڪلا سمپورڻ ديوتا ڌرم ٿا، تہ پوٽر ٿي، ڪام ڪتاري نهين چلاتي ٿي. بهت ڏنوان ٿي. ڦر باپ ڪھتي هئ تہ نين اِتنا ڏيوالا ڪئسي نڪالا هئ، ڪارڻ ڪا پتا هئ؟ تہ وشو ڪي مالڪ ٿي. آڀي تہ وشو ڪي غلام ڪيون بني هو؟ سڀي سين قرضا ليتي رهتي هو. اِتني سڀ پئسي ڪهان گئي؟ جيئي بابا پاشڻ ڪر رهي هئ وئسي تہ پي پاشڻ ڪرو تو بهتون ڪو آڪر شڻ هو. تہ لوگ بابا ڪو ياد نهين ڪرتي هو تو ڪسڪو تير لڳتا نهين. وهه طاقت نهين ملتي. نهين تو تمھارا ايڪ هيٺ پاشڻ اُٿسا سڀي تو ڪمال هو جائي. شو بابا سمجھاتي هئ پڳوان تو ايڪ هيٺ هئ. جو دڪ هرتا سڪ ڪرتا هئ، نئين دنيا اِستاپن ڪرني والا هئ. اِس ڀارت ڀر سورڳ ٿا. هيري جواهراتون ڪي محل ٿي، ايڪ هيٺ راجي ٿا. سڀ ڪير ڪنڊ ٿي. جيئي باپ ڪي مھما اُڀر مڀار هئ، وئسي ڀارت ڪي مھما پي اُڀر مڀار هئ. ڀارت ڪي مھما سُن ڪر خوش هونگي. باپ بچون سين

پوڄي هئ اِتنا ڏن دؤلت ڪهان گنوا؟ پڄتي مارگ ۾ تهر ڪتنا خرچا ڪرتي آئي هو. ڪتني مندر بناتي هو. بابا ڪهتي هئ خيال ڪرو تهر پاڻ سين پنت ڪئسي بني هو؟ ڪهتي پي هو نان بابا ڏک ۾ آپکا سمرڻ ڪرتي هئ، سڳ ۾ نهين ڪرتي. پرنتو ڏکي تمکو بنانا ڪون هئ؟ گهري گهري بابا ڪا نام ليتي رهو. تهر بابا ڪا سنديش ديتي هو. بابا ڪهتي هئ همر نين تو سورڳ، شواليه استاپن ڪيئا، سورڳ ۾ ان لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه ٿا نان. تهر يه پي پوڻ گئي هو. تمکو يه پي پتا نهين هئ ڪ راڌي ڪرشن هين سيمور ڪي باد لڪشمي نارائڻ بنتي هئ. ڪرشن جو وشو ڪا مالڪ ٿا، انڪو ڪلنڪ بڻ لگائي هو، ميري ڪو پي ڪلنڪ لگائي هو. مئن تمهارا سدگتي داتا، تهر مجهي ڪتي پلي، ڪڻ ڪڻ ۾ ڪه ديتي هو. بابا ڪهتي هئ تهر ڪتني پنت بن گئي هو. باپ ڪهتي هئ سرو ڪا سدگتي داتا، پنت پاڻ مئن هون. تهر ڦر پنت پاڻي گنڻا ڪه ديتي هو. ميري سين يوگ نه لگائي سين تهر اؤر هين پنت بن پر تي هو. مجهي ياد ڪرو تو تمهاري وڪرم وناش هونگي. گهري گهري بابا ڪا نام ليڪر سمجهاؤ تو شو بابا ياد رهينگا. بولو همر باپ ڪي مهما ڪرتي هئ، باپ خد ڪهتي هئ مئن ڪئسي ساڌارڻ پنت تن ۾ بهت جنمون ڪي انت ۾ آتا هون. انڪي هين بهت جنر هئ. يه اب ميرا بنا هئ تو اس رت دواران تمکو سمجهاڻا هون. يه اپني جنمون ڪو نهين ڄاڻتي هئ. پاڳيرت يه هئ، انڪي پي وانپرست اوستا ۾ مئن آتا هون. شو بابا ائسا سمجهاڻي هئ. ائسا پاشڻ ڪسڪا سنا نهين هئ. بابا ڪا تو نام هين نهين ليتي هئ. سارا دن بابا ڪو تو بلڪل ياد هين نهين ڪرتي هئ. جهر مئي جهنگمئي ۾ لڳي رهتي هئ اؤر لڪتي هئ ڪ همر نين ائسا پاشڻ ڪيئا، همر نين يه سمجهايا. بابا سمجھتي هئ ڪ آبي تو تهر چيتيان هو. مڪوڙي پي نهين بني هو اؤر اهنڪار ڪتنا رهتا هئ. سمجھتي نهين هئ ڪ شو بابا برهما داوران ڪهتي هئ. شو بابا ڪو تهر پوڻ جاتي هو. برهما پر جهت بگڙتي هئ. باپ ڪهتي هئ تهر مجهي هين ياد ڪرو، تمهارا ڪام هئ ميري سين. مجهي ياد ڪرتي هو نان. پرنتو تمکو پي پتا نهين هئ ڪ باپ ڪيا چيز هئ، ڪب آتي هئ. گرو لوگ تمکو ڪهتي هئ ڪ ڪلپ لاکون ورش ڪا هئ اؤر باپ ڪهتي هئ ڪ ڪلپ هئ هين پانچ هزار ورش ڪا. پراڻي دنيا سو ڦر نئين هونگي. نئين سو ڦر پراڻي هوتي هئ. اب نئين دهلي هئ ڪهان؟ دهلي تو جب پرستان هونگي تب نئين دهلي ڪهينگي. نئين دنيا ۾ نئين دهلي ٿي، جمنا گهاٽ پر. ان پر لڪشمي نارائڻ ڪي محل ٿي. پرستان ٿا. آبي تو قبرستان هونا هئ، سپ دفن هو جاني هئ. اس ليئي باپ ڪهتي هئ مجه اونچ تي اونچ باپ ڪو ياد ڪرو تو پاڻ بنينگي. سدا ائسي بابا بابا ڪه ڪر سمجهاؤ. بابا نام نهين ليتي تو تمهارا ڪوئي سُنئي نهين هئ. بابا ڪي ياد نه هوني سين تمهاري ۾ جوهر نهين پرتا. ديهه ايمان ۾ تهر آ جاتي هو. بانڌيليان جو مار ڪاتي هئ وه تهر سين جاسٽي ياد ۾ رهتي هئ، ڪتنا پُڪارتي هئ. بابا ڪهتي هئ تهر سپ دروپديان هو نان. اب تمکو ننگن هوني سين بچاتي هئ. ماتائين پي ائسي ڪوئي هوتي هئ جنڪو ڪلپ پهلي پي پوتنا آد نام ديئي ٿي. تهر پوڻ گئي هو.

باپ ڪهتي هئ ڀارت جب شواليه ٿا تو اسي سورڳ ڪها جاتا ٿا. يهان ڦر جنڪي پاس

مکان، ومان آد هئ وه سمجھتي هئ هر سورڳ ۾ هئ. کتني مونڊمتي هئ. هر بات ۾ بولو بابا ڪهتي هئ. يه هٺ يوڳي تمکو مُڪتي ٿوريئي دي سڪتي هئ. جب ڪ سرو ڪا سدڻي داتا ايڪ هئ ڦر ڦرو ڪس ليئي ڪرتي هو؟ ڪيا تمکو سنياسي بننا هئ يا هٺ يوڳ سيڪ ڪر برهر ۾ لين هونا هئ؟ لين تو ڪوئي هو نهين سڪتا. ڀارت سپڪو بجانا هئ. سپ ائڪٽرس آوناشي هئ. يه اناڊي آوناشي ڊراما هئ، موڪش ڪسڪو مل ڪئسي سڪتا هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن ان ساڌوئون ڪا پي اڌار ڪرني آتا هون. ڦر پنت پاوني گنڌا ڪئسي هو سڪتي! پنت پاون تهر مجهي ڪهتي هو نان. تمهارا ميري سين يوڳ ٿوڻي سين يه حال هوئا هئ. آب ڦر ميري سين يوڳ لڳائو تو وڪرم وناش هونڱي. مڪتي ڌار ۾ پوٽر آتماين رهتي هئ. آبي تو ساري دنيا پنت هئ. پاون دنيا ڪا تمکو معلوم هين نهين هئ. تهر سپ پوجاري هو، پوجيه ايڪ پي نهين. تهر بابا ڪا نام ليڪر سپڪو سڄاڳ ڪر سڪتي هو. باپ جو وشو ڪا مالڪ بناتي هئ انڪي تهر ڳلائي بٺ ڪرتي هو. شري ڪرشن چوٽا بچا، سروڱڻ سمپن وه ائسا ڏنڌا ڪئسي بٺ ڪرينڱا. اوڙ ڪرشن سپڪا فادر هو ڪئسي سڪتا. پڙهوان تو ايڪ هوتا هئ نان. جب تڪ ميري شريمت ڀر نهين چلينڱي تو ڪٽ ڪئسي اُترينڱي. تهر سپڪي پوجا ڪرتي رھتي هو تو ڪيا حالت هو گئي هئ. اس ليئي ڦر مجهي آنا پرتا هئ. تهر کتني ڌرم ڪرم پرشت هو گئي هو. بتائو هندو ڌرم ڪس نين ڪب استاپن ڪيئا؟ ائسي آچي لڪار سين پاشڻ ڪرو. تمکو گھري گھري باپ ياد هين نهين آتا هئ. ڪي ڪي ڪوئي لڪتي هئ ڪ هماري ۾ تو جئسي بابا نين آڪر پاشڻ ڪيئا. بابا بهت مدد ڪرتي رھتي هئ. تهر ياد ڪي ياترا ۾ نهين رھتي هو اس ليئي چيٽي مارڱ ڪي سروس ڪرتي هو. بابا ڪا نام لينڱي تب هين ڪسڪو تير لڳينڱا. بابا سمجھاتي هئ بچي تهر نين هين آلرائونڊ 84 جنمون ڪا چڪر لڳايا هئ تو تمکو هين آڪر سمجھانا پري. مٿن ڀارت ۾ هين آتا هون. جو پوجيه ٿي وه پوجاري بنتي هئ. مٿن تو پوجيه پوجاري نهين بنتا هون.

”بابا ڪهتي هئ، بابا ڪهتي هئ“، يه تو ڏن لڱاءِ ديني چاهيئي. تهر جب ائسي ائسي پاشڻ ڪرو، جب ائسا هر سُنين تب سمجھين ڪ آب تهر چيٽي سين مڪوڙي بني هو. باپ ڪهتي هئ مٿن تمکو پڙهاتا هون، تهر صرف مام ايڪم ياد ڪرو. اس رت دواران تمکو صرف ڪهتا هون ڪ مجهي ياد ڪرو. رت ڪو ٿوريئي ياد ڪرنا هئ. بابا ائسي ڪهتي هئ، بابا يه سمجھاتي هئ، ائسي ائسي تهر بولو ڦر ديڪو تمهارا ڪتنا پرياءُ نڪلتا هئ. باپ ڪهتي هئ ديھ سھت سڀي سنڀنڌون سين ٻڌي ڪا يوڳ ٿوڙو، آپني ديھ پي چوري تو باقي رهي آتما. آپني ڪو آتما سمجھ مجھ باپ ڪو ياد ڪرو. ڪئين ڪهتي هئ ”آهر برهر آسمئي“ مايا ڪي هر مالڪ هئ. باپ ڪهتي هئ تهر يه پي نهين ڄاڻتي ڪ مايا ڪسڪو ڪها جاتا اوڙ سمپني ڪسڪو ڪها جاتا هئ! تهر ڏن ڪو مايا ڪھ ديتي هو. ائسي ائسي تهر سمجھاءِ سڪتي هو. بهت آچي آچي مرلي پي نهين پڙهتي هئ. باپ ڪو ياد نهين ڪرتي تو تير نهين لڱتا. ڪيونڪ ياد ڪا ٻل نهين ملتا هئ. ٻل ملتا هئ ياد سين. جس يوڳ

ٻل سين تهر وشو ڪي مالڪ بنتي هو. ٻچي هر بات ۾ بابا ڪا نام ليتي رهو تو ڪي ڪوئي ڪچ ڪه نه سڪي. سرو ڪا پڳوان باپ تو ايڪه هئ يا سڀي پڳوان هئ؟ ڪهتي هئ هر فلاڻي سنڀاسي ڪي فالوئرس هئ. آب وهه سنڀاسي اوڙ تهر گر هستي تو تهر فالوئرس ڪئسي نهري؟ ڳاڻي پي هئ جوڻي ميا، جوڻي ڪايا، جوڻا سڀ سنسار. سچا تو ايڪه هين باپ هئ. وهه جب تڪ نه آئي تو هر سچي نهين بن سڪتي هئ. مڪتي جيون مڪتي داتا ايڪه هين هئ. باقي ڪوئي پي مڪتي ٿوريئي ديتي هئ جو هر اُنڪي بني. بابا ڪهتي هئ يهه پي ڊراما ۾ ٿا. آب ساوڌان هو آنڪين ڪولو. بابا اُنسي ڪهتي هئ، يهه ڪهني سين تهر چوٽ جائينگي. تمهاري اوڀر ڪوئي بڪواس نهين ڪرينگي. ترمورتي شو بابا ڪهنا هئ، صرف شو نهين. ترمورتي ڪو ڪس نين رچا؟ برهما دواران استاپنا ڪون ڪراتي هئ؟ ڪيا برهما ڪرئير هئ؟ اُنسي اُنسي نشي سين بولو تب ڪام ڪر سڪتي هو. نهين تو ديهه ايمان ۾ بئٽ پاشڻ ڪرتي هئ.

باپ سمجهاڻي هئ يهه اُنڪ ڌرمون ڪا ڪلپ ور ڪيه هئ. پهلي پهلي هئ ديوي ديوتا ڌرم. آب وهه ديوتا ڌرم ڪهان ڳيا؟ لاکون ورش ڪه ديتي هئ يهه تو پانچ هزار ورش ڪي بات هئ. تهر مندر پي انهنون ڪي بناتي رهتي هئ. دکاتي هئ پانڊوون اوڙ ڪوروون ڪي لڙائي لڳي. پانڊو پهڙون پر گل مري ڦر ڪيا هوئا؟ مئن ڪئسي هنسا ڪرونگا. مئن تو تمکو آهنسڪ وئشو بناتا هون. ڪام ڪتاري نه چلانا، اُسڪو هين وئشو ڪهتي هئ. وشنو ڪي ونساولي. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) سروس ۾ سڦلٽا پراپت ڪرني ڪي ليئي آهنڪار ڪو چور هر بات ۾ بابا ڪا نام لینا هئ. ياد ۾ رهه ڪر شيوا ڪرني هئ. جهرمئي جهنگمئي ۾ اپنا ٿائيم ويسٽ نهين ڪرنا هئ.
- (2) سچا سچا وئشو بننا هئ. ڪوئي پي هنسا نهين ڪرني هئ. ديهه سَهت سڀي سنڀندون سين ٻڌي يوگ ٿوڙ دينا هئ.

وردان - وشو ڪلياڻ ڪي ڪاريه ۾ ٻڙي رهندي والي وشو ڪي آڌار مورت پو

وشو ڪلياڻڪاري ٻچي سوڀن ۾ پي ڦري نهين رهه سڪتي. جو دن رات شيوا ۾ ٻڙي رهتي هئ انهن سوڀن ۾ پي ڪئين نئين نئين باتين، شيوا ڪي پلئن و طريقي دکائي ديتي هئ. وي شيوا ۾ ٻڙي هوني ڪي ڪارڻ اپني پرشارت ڪي وئرت سين اوڙ اُرون ڪي پي وئرت سين ٻچي رهتي هئ. اُنڪي سامني بيهڊ وشو ڪي آتمائين سدا اِمرج رهتي هئ. انهن ذرا پي اَلبيلاپن آ نهين سکتا. اُنسي شيواڌاري بچون ڪو آڌار مورت بندي ڪا وردان پراپت هو جاتا هئ.

سلوگن - سنگر ڀڳ ڪا ايڪ ايڪ سيڪنڊ ورهون ڪي سمان هئ اس ليئي

اَلبيلي پن ۾ سميه نهين گنواڻو.